

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

"TIESOS DRAUGAS EKSTRA"

Naujienlaiškis Nr. 134

*„Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai;
jūs pažinsite tiesą ir tiesa padarys jus laisvus.“ Jn 8,31-32*

Tiesos Draugas Ekstra yra Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos leidinys, platinamas elektroniniu paštu, skirtas apžvelgti mūsų bendrijos įvykius, naujienas, spausdinti aktualius straipsnius bei esė.

Šiame numeryje:

- Kalėdinis sveikinimas
- Pamąstymai apie Gerąją Naujieną
- Apie Betliejaus prakartą
- Parafrazė Kalėdų proga
- Pirmasis Advento vainikas
- Vladimiro Solovjovo eilėraštis

Kalėdinis sveikinimas

Brangūs broliai ir seserys Kristuje bei „Tiesos draugo“ skaitytojai,
nuoširdžiai sveikinu Jus su mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus atėjimu į šį pasaulį!

Dievo Sūnaus gimimas mūsų pasaulyje – tai vienas didžiausių įvykių žmonijos istorijoje. Kiekvienam paklydusiam žmogui šioje žemėje atsirado galimybė grįžti pas savo Kūrėją – Dangiškąjį Tėvą, kuris kiekvienam iš mūsų Jėzuje Kristuje parodė savo meilę ir malonę. Dievas per savo Sūnų išgelbėjo mus ir dovanuoja amžinąjį gyvenimą.

„Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris Jį tiki, nepažūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą.“ Evangelija pagal Joną 3,16

Šių metų vasario mėnesį žinia apie prasidėjusį karą Ukrainoje daugelį iš mūsų užklupo netikėtai ir be galo sukrėtė. Tačiau būdami vienas kūnas Kristuje ir veikdami kartu mes, Lietuvos baptistų bendruomenės, galėjome tęsti tarnystes ir jas plėsti: rūpinomės vieni kitais, organizavome bendrus renginius, prisidėjome prie tarnautojų poreikių ir savo maldomis bei finansine parama padėjome karo ištiktiems žmonėms. Palaikėme vieni kitus bei veikėme išvien. Tai buvo prasminga bendrystė ir gera patirtis.

Linkiu, kad ateinantys 2023-ieji būtų pilni pasitikėjimo Viešpačiu. Linkiu, kad artintumėmės prie Jo ir turėtume ryžto bei drąsos sutikti naujus iššūkius. Tegul Viešpaties pilnatvė, Jo meilė, ramybė ir džiaugsmas pripildo visų mūsų širdis ir namus.

Dėkokime Viešpačiui už kiekvieną palaimą ir už patį Jėzų Kristų, apsigyvenusį tarp mūsų. Dėkodami melskimės vieni už kitus, už brolius, seseris ir visus bendradarbius Kristuje.

Palaimintų Kristaus gimimo švenčių ir naujųjų Viešpaties metų!

*Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos pirmininkas,
Kauno evangelikų baptistų bendruomenės pastorius Vladimiras Sereda
Kaunas, 2022 m. Adventas*

Pamąstymai apie Gerąją Naujieną

Turiu pradėti nuo nedidelės išpažinties. Jau prieš kelias dienas pajutau, kad pavargau nuo visų adventinių ir kalėdinių melodijų. Geriau išjungiu radiją ar savo internetinį muzikos grotuvą... Norisi tylos. Norisi naujai išgirsti Kalėdų žinią, kuri atrodo tokia pažįstama, taip dažnai šiuo metų laiku kartojama, atvirukuose piešiama, Kalėdų vaidinimuose vaizduojama. Kaip pajusti ir priimti angelų piemenims paskelbtą Gerąją Naujieną – ne vien protu, bet visa širdimi ir visu kūnu, kad atsiliepimas į šią naujieną ir toliau keistų gyvenimą, keistų mano elgesį, mano žodžius, mano mintis?

Šis klausimas mane sugrąžino prie Luko evangelijoje (2,1-20) aprašomos Jėzaus gimimo istorijos. Nors ji daug kartų skaityta ir joje aprašyti įvykiai daugeliui mūsų gerai žinomi, atidžiau pažvelgus joje matome įprastinius žmogiškus lūkesčius apverstus aukštyn kojom: ne ten, ne tada, ne taip Dievas turėjo pasirodyti savo tautai. Ne ten, ne tada, ne taip žmonės – tarp jų ir mes – įsivaizduojame ateinant reikšmingus pokyčius.

Pradėkime kad ir nuo veiksmo vietos – Betliejaus. Tegu ir vadinamas Dovydo miestu, bet iš tikrųjų tai – kaimelis, net grįstos gatvės neturintis; absoliuti provincija, ir dar okupuota didžiausios tuo metu egzistavusios imperijos. Tiesa, kadangi imperatorius paskelbė gyventojų surašymą, idant būtų galima nulupti dar daugiau mokesčių, net ir Betliejuje atsirado svečių, priverstų atkelti čia todėl, kad buvo kilę iš Dovydo namų ir giminės. Kaimelio lankytojams ima trūkti vietos užieigose. Betliejus gyventojų surašymo metu – viena iš mažiausiai tikėtinų vietų, kur būtų laukiama žadėto Viešpaties pasirodymo...

Kodėl į pačią nėštumo pabaigą einanti moteris keliauja kartu su savo vyru, kodėl nepasiliko Nazarete, turint omenyje, kad prisirašymui būtų užtekę Juozapo? Galime numanyti, jog tai buvo susiję su apkalbomis apie tikrąjį jos vaiko tėvą. Vaikelis gimsta tyliai; detalių nežinome, tik tiek, kad jį, suvystytą vystyklais, paguldo jį į dėžias.

Tą naktį visai netoli apsistoję piemenys su savo banda taip pat neturėjo nė menkiausio supratimo, kad jų užkampyje ką tik nutiko svarbus įvykis. Piemenys to meto visuomenėje nebuvo gerbiami asmenys: dažnai sutapatinami su vagimis ir plėšikais, ir tikriausiai ne be priežasties. Neretai tai būdavo samdiniai, ir apie juos su panieka būdavo sakoma, kad jie dėl menkiausio pavojaus avis paliks ar nuves į svetimas lankas, vogs svetimus vaisius ar daržoves, arba progai pasitaikius pasisavins kokią avį ar dvi iš svetimos kaimenės. Užtat ir į teismą jie negalėdavo būti kviečiami kaip liudininkai: jų liudijimas nepatikimas iš principo.

Izraelyje buvo daug pamaldžių, gerbiamų tikinčiųjų, laukusių Dievo pažadėto Mesijo. Tad jeigu save laikome išgelbėtais, Dievo tautai priklausančiais, pamaldžiais žmonėmis, tuomet vertėtų nepamiršti, kad Dievas pirmiesiems naujieną apie gimusį Gelbėtoją pasirinko paskelbti visuomenės atstumtiesiems, kurių pasakojimas apie jiems apreikštą pranešimą būtų iš karto nurašytas kaip nepatikimas. Ne ciesoriaus rūmuose pasirodė Viešpaties angelas ir ne valdytojui Kvirinui giedojo gausi dangaus kareivija. Ir ne Jeruzalėje ir jos šventykloje angelas paskelbia gerąją naujieną: *jums – piemenims – gimė Išganytojas, Viešpats Mesijas*. Ne tada, ne pas tuos žmones buvo laukiama Dievo apsilankymo.

Maža to: tokie žodžiai kaip „geroji naujiena“, „išganytojas“, „viešpats“ buvo įprasti to meto politiniame žodyne ir paprastai vartojami ryšium su imperatoriumi – ciesoriumi Augustu, – kurio oficialūs titulai buvo *viešpats, gelbėtojas, išganytojas, dievas*, apie kurį būdavo skelbiama „gera naujiena“ – „evangelija“. Angelų skelbiama naujiena – tai alternatyva pasaulio galingųjų skelbiamam pasaulėvaizdžiui. Ne ten, ne tada, ne taip turėjo atrodyti Dievo prisiartinimo valanda.

Ir dar. Dievo apsilankymas atnešė ne Jo pyktį, smurtą, pasmerkimą ar bausmę, o *gerą* naujieną apie ramybę ir gerovę – *šalom*, skirtą Dievo mylimiems žmonėms. Žmonių reakcijos į Jėzaus gimimą, gyvenimą ir tarnystę bus visokios – tame tarpe ir pyktis bei smurtas, bet pats Dievas, pasirinkęs aplankyti ir palaiminti žmoniją štai tokiu pažeidžiamu būdu, per kūdikio gimimą, skelbia ramybę ir savo begalinę meilę.

Kaip šiandien mes suprantame gerąją naujieną, kokių jos aidų tikimės šių Kalėdų metu?

Kalėdų žinia primena, kad ir šiandien Dievas gali prie mūsų prisiartinti ne ten, ne tada ir ne taip, kaip mes tikimės. Tėduoda Dievas, kad Jo neimtume laukti ciesoriaus rūmuose ar stengdamiesi įtikti kokiam valdytojui Kvirinui; ir kad neimtume įsivaizduoti, jog mūsų pačių bažnyčia, mūsų pamaldos ar net mūsų asmenišką tikėjimą garantuoja Dievo Artumą, ir būtent tokį Artumą, kokio laukiame ir tikimės. Kaip ir Jėzaus gimimo metu, taip ir šiandien gera naujiena apie Dievo prisiartinimą gali būti neišgirsta, nes ir šiandien Jis dažniausiai pasirodo ne ten, ne tada ir ne taip, kaip mes tikimės. Ir už tai *garbė Dievui aukštybėse, o žemėje ramybė Jo mylimiems žmonėms*.

Ką apie Betliejaus prakartą rašė „Tiesos draugas“ prieš 86 metus

*Prakartas Agaete merijoje per 2017 m. Kalėdas.
Gran Canarija, Ispanija*

Krikščionys metus skaičiuoja nuo Kristaus gimimo. Daugelyje tautų stabmeldystės laikais nuo gruodžio 25 d. iki sausio 6 d. buvo švenčiama saulės sugrįžimo šventė. Kai kas priekaištuoja, kad krikščionys Kristaus gimimą švenčia vietoj pagoniškujų švenčių. Kiek tokie kaltinimai pagrįsti, mes nesvarstysime. Mums svarbu, kad nuo Kristaus gimimo prasidėjo nauja era, naujas laikas. Išganytojui gimus Betliejuje į pasaulį atėjo Tikroji Šviesa, patekėjo Teisybės Saulė. Ši šviesa nugalėjo dvasinės tamsos galybes. Todėl kaip tie piemenys ar išminčiai iš Rytų šalies mes dvasioje artinamės prie prakarto, kur gimė mūsų Išganytojas. Ateikime, kad Jis suteiktų mums savo šviesos, tiesos ir ramybės.

Tikėjime pakelkime savo žvilgsnį ir džiaugsmingai dėkokime Dievui už didžiąją Kalėdų dovaną. Supraskime: jei Kristus Betliejuje būtų gimęs tūkstantį kartų, bet nebūtų gimęs mūsų širdyje, mes vis tiek būtume pražuvę.

Nuo Kristaus gimimo pasaulyje pasidarė šviesiau. Patirta įvairių palaiminimų, padaryta daug meilės darbų, kuriuos įkvėpė Tas, kuris tuomet gulėjo prakarte. Jis mūsų dėlei tapo vargingas, kad mes taptume turtingi.

Mielas drauge, ar tavyje gimė Kristus? Ar patyrei tą stebuklingą atgimimą? Jei taip, tai Betliejaus prakartas tau yra svarbus!

Paruošė A.L.

Parafrazė Kalėdų proga

Pirmo laiško korintiečiams 13 skyriaus parafrazė Kalėdų proga

Jeį savo namus papuoščiau egliašakiais
ir spalvingomis lempuėėmis,
bet nesuvokčiau Kalėdų reikšmės,
aš tebūčiau dekoratorius.
Jeį nuo ryto iki vakaro plušėčiau
virtuvėje keptamas pyragus
ir ruošdamas kitokius skanėstus,
jeį padengčiau šventinį stalą
ir sukviesčiau svečius, bet savo širdyje
nesidžiaugčiau Jėzaus gimimu,
aš nebūčiau niekas kitas, kaip tik virėjas.

Jeį kiauras dienas darbuočiau si labdaros įstaigoje,
giedočiau giesmes senelių globos namuose
ir savo lėšas aukočiau labdaringsiems tikslams, tačiau neturėčiau meilės,
visa tai būtų mažaverčiai dalykai.

Ir jeį padabinčiau eglutę ryškiomis žvaigždutėmis ir angeliukais, jeį dalyvaučiau daugybėje šventinių renginių, giedočiau chore, bet nebūčiau priėmęs Jėzaus savo širdin, vadinasi, nebūčiau supratęs esminės Kalėdų žinios.

Meilė liepia stabtelėti plušant virtuvėje ir priglausti vaiką. Meilė verčia nutraukti buto puošybą ir pabučiuoti sutuoktinį. Meilė maloninga, nepaisant streso ir laiko stokos.

Meilė nepavydi kaimynams gražių namų.

Meilė nepyksta ant vaikų, kai jie painiojasi po kojomis, – ji dėkinga, kad jie yra ir juda.

Meilė duoda ne tik tai tiems, kurie irgi duoda.

Atvirkščiai, ji su džiaugsmu apdovanoja tuos, kurie neturi ką duoti.

Meilė visa pakelia, visa tiki, viskuo viliasi ir visa išsveria. Meilė niekada nesibaigia.

Pasimirš dovanos, nubyrės eglutė, baigsis pyragai.

Tačiau Dievo kalėdinė Dovana – Jėzus Kristus – pasilieka amžinai.

Iš periodinės spaudos. Išvertė N.L.

Pirmasis Advento vainikas

Advento vainikas

Artėjo 1839 metų Kalėdos. Johanas Hinrichas Vichernas (Johann Hinrich Wichern, 1808-1881) prieš keletą metų Hamburge buvo įsteigęs našlaičių namus. Šiuose namuose glaudėsi našlaičiai ir beglobiai vaikai. Baigiantis 1839-iesiems metams tokių vaikų prieglaudoje buvo 14, o jų amžius svyravo nuo 5 iki 18 metų. Jie vis klausinėdavo Wicherną, kada ateis Kalėdų šventė. Ir tada Wichernui atėjo mintis: maldos kambaryje jis pakabino medinį vežimo ratą ir papuošė jį žvakėmis, o jų buvo 19 nedidelių raudonų ir keturios baltos. Pradedant pirmąją Advento dieną jis uždegdavo po vieną žvakę ir kasdien papasakodavo vaikams ištrauką iš Biblijos apie Dievo pažadą atsiųsti pasauliui Išganytoją. Taip viena po kitos

įsižiebdavo vis daugiau žvakių: šiokiadieniais buvo uždegama raudona, o sekmadieniais – balta žvakė. Beje, vaikai tokiu būdu mokėsi skaičiuoti. Pagaliau suliepsnojo visos 23 žvakės! Vaikai kartu su Wicherno šeima džiaugsmingai šventė Kristaus gimimą.

Advento žvakių idėja palaipsniui paplito bažnyčiose ir privačiuose namuose. Teigiama, kad apie 1860 metus medinį ratą imta puošti eglėšakiais, o žvakių skaičius ilgainiui sumažėjo iki keturių – kiekvienam Advento sekmadieniui. Po Antrojo pasaulinio karo Advento vainikas – įvairiausių formų ir dydžių – jau buvo plačiai žinomas pasaulyje.

Pirmasis Advento vainikas šildė beglobių vaikų širdis ir bylojo jiems apie gelbstinčią Dievo meilę. Tegu ir mums jis nebūna tik graži tradicija, bet primena Tą, kuris yra tikroji pasaulio šviesa.

Pagal interneto medžiagą parengė N. L.

Vladimiro Solovjovo eilėraštis

Dievas su mumis

Į amžių tamsą jau seniai nuėjo
anie laikai ir ta tyli naktis,
kai, žemei miegant, užgimė Betliejū
Emanuelis – „Dievas su mumis“.

Negrįžtamai daug įvykių reikšmingų
nugrimzdo jau bedugnėn praeities:
negieda angelai, ir kerdžiai dingo,
išminčiai nebeieško jau žvaigždės.

Bet amžinoji tos nakties vertybė
per šimtmečius išliks nauja, didi:
tas Žodis, tapęs kūnu ir gyvybe,
iš naujo gimsta vėl žmogaus širdy.

Taip, Dievas su mumis – ne ten, žydrinėj,
už begalinio kosmoso ribų,
ne siautime ugnies ir ne tyloj ledinėj,
ne atminty užmigusių kartų.

Jis čia, dabar – šiam neramiam pasauly,
kur triukšmas ir vaidai, ir sumaištis.
Ir niekas mums užtemdyti negali
to sielos džiaugsmo: Dievas su mumis!

Iš rusų k. išvertė N. Latužienė

[Norėdami gauti "Tiesos Draugas Ekstra" naujienlaiškį, spauskite čia](#)

Lietuvos evangelikų baptistų
bendruomenių sąjunga

Valstybės pripažinta
krikščioniška bendrija

Kranto 2-oji g. 5,
45263 Kaunas

[tde\(at\)baptist.lt](mailto:tde(at)baptist.lt)
www.baptist.lt

Įmonės kodas 192077697
AB SEB Vilniaus Bankas
Banko kodas 70440
Sąskaitos Nr.
LT79 7044 0600 0415 1925